

Kommune ganske sikkert have forlangt en betydelig Reduktion, maaske en Reduktion af 35 pCt. Som Følge deraf vilde Udgiften for Statskassen ved Plan I. være bleven ikke blot 20 Millioner, men opimod 30 Mill. Kr., og man kan nok forstaa, at det er givet, at Tinget ikke vilde og heller ikke kunde forsvare at gaa med til Anlæg, der vilde kræve saa enorme Udgifter af Statskassen, navnlig da de paa ingen Maade kunde anses for at være helt nødvendige.

Ved Ordningen af denne Sag er der to Hovedpunkter, det først og fremmest gælder om at faa Klarhed over. Det første er, om de nuværende Banegaardsforhold i København baade med Hensyn til selve Driften og med Hensyn til Udløbslinierne med Rette kunne siges at være af den Art, at de ikke længere paa en tilfredsstillende og farefri Maade kunne besørge Trafikken. Hvad dette Punkt angaar, vil jeg sige, at jeg har selvfølgelig ikke saa nøje Kendskab til de københavnske Banegaardsforhold, at jeg kan udtale mig derom, men saa meget har jeg dog iagttaget, at Forholdene ere langt fra tilfredsstillende, og at den nuværende Ordning frembyder adskillige Ulemper og Vanskeligheder for Driften. Nu skal jeg ikke, i det mindste ikke i Øjeblikket, nærmere omtale, hvori disse Vanskeligheder bestaa, men jeg skal kun sige, at for mig staa det saaledes, at selv om man erkender, at de nuværende Forhold ikke ere gode, men have Mangler og Ulemper, saa tror jeg dog ikke, at disse ere saa store og saa mange, at en saa fuldstændig og stor Forandring for Øjeblikket vil være nødvendig. Men, som sagt, jeg vil indrømme, der er Vanskeligheder og Ulemper, og jeg indrømmer ogsaa, at disse saa vidt mulig bør fjernes. — Jeg kommer saa til det andet Hovedpunkt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes disse Ulemper og Vanskeligheder bedst, mest praktisk og billigst kunne fjernes. Se, her er det egentlig, vi have det vanskelige Punkt, her er det, det gælder om at faa Klarhed over, hvad der vil være rigtigt og forsvarligt. Man kan nemlig her gaa to Veje, man kan gaa den Vej, der af Regeringen og Administrationen er foreslaaet, altsaa til en helt anden Ordning end den bestaaende, men man kan ogsaa sige som saa: Vi blive paa den gamle Plads og søge saa vidt mulig at afhjælpe de for Driften værste Mangler og Ulemper. Man kan gaa, hvilken Vej man finder det betimeligt og rigtigt at gaa. Nu ved jeg

ikke, hvorledes Tinget her vil stille sig til dette Spørgsmaal, jeg ved heller ikke, om Tinget vil gaa nogen af disse Veje, eller hvilken af dem, men jeg tror, at naar man vil se Sagen med de nuværende Forhold for Øje, vil det være simplest at gaa den Vej at sige: Godt, vi afhjælpe de værste af de nuværende Mangler for Driften, men se vi Sagen med Fremtiden for Øje, er det muligt, at det vil være rigtigst at gaa den anden Vej, nemlig til en endelig Løsning. Men saa gælder det om at finde den saa god og tilfredsstillende som mulig. En saadan Løsning skulde helst være tilfredsstillende for Publikum, den skulde ogsaa kunne være tilfredsstillende for den rent tekniske Drift af Banerne og endelig ogsaa tilfredsstillende i økonomisk Henseende, saa at der ikke krævedes større Summer af Statskassen, end der kan forsvares. Som ærede Medlemmer bekendt, blev det Forslag, der blev forelagt i Fjor, behandlet i et Udvalg, men dette naaede ikke at blive færdigt; men i den Betænkning, Udvalget afgav i Slutningen af forrige Samling, var der, som det vil erindres, hentydet til en ny Plan eller en ny Tanke, som var bleven behandlet i Udvalget. Hvad denne ny Plan gik ud paa, blev for Resten ved 2den Behandling nærmere omtalt af Ordføreren her i Salen. I øvrigt sluttede Udvalget i forrige Samling sit Arbejde med at foreslaa, at Ministeren for offentlige Arbejder fik Bemyndigelse til at erhverve de Arealer, de Grunde, der netop med denne ny Plan maatte siges at være nødvendige. Denne Bemyndigelse blev ogsaa givet Ministeren ikke alene af dette Ting, men ogsaa af det andet Ting, altsaa den blev til Lov. Ved Siden deraf blev der ogsaa i Betænkningen i Fjor bestemt fremhævet, og endvidere ogsaa af Ordføreren bestemt udtalt her i Salen, at selv om man gik til at give Ministeren en saadan Bemyndigelse til dette Arealers Erhvervelse, stod Tinget desuagtet aldeles frit med Hensyn til Spørgsmaalets Afgørelse eller Løsning. Endvidere skal jeg bemærke, at der ogsaa i denne Betænkning i Fjor var antydet Ønskeligheden af, at Ministeren og Administrationen i Løbet af Sommeren vilde lade foretage Prøvelse og Undersøgelse af denne ny Plan. Nu glæder det mig i Dag at kunne udtale, at den ærede Minister ogsaa har taget denne Henstilling til Følge. Det Forslag, den ærede Minister nu har forelagt i Folketinget i Aar, slutter sig i alt væsentligt til den omtalte ny Plan, og denne Plan eller det Forslag, der nu foreligger,